

Skapelsen och människan

1 Mos 1

“Det nya testamentet ligger fördolt i det gamla, och det gamla ligger öppet i det nya“

Augustinus

Luther sa en gång: “Innan en människa rätt lärt sig förstå de första orden i Bibeln, I begynnelsen skapade Gud himmel och jord, så är hon död.” Om hon än skulle leva i tusen år skulle hon ändå inte kunna bli fullärd i vad detta innebär. Detta kan tyckas vara ett underligt uttalande, i synnerhet orden om att man är död om man inte förstår dessa ord om skapelsen. Men detta visar något av vad kristna i alla tider har kunnat intyga. Ett rätt betraktande av bibelns första berättelse kan ge kraft och uppmuntran för den kristne.

Kristus själv hänvisar oss till att betrakta skapelsen, “Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de?” Matt 6:26 Jesus visar på något som Gud lagt in i skapelsen för att väcka oss ur slummen och visa oss på hur Fadern är sinnad mot oss, “Finns det någon far ibland er som ger sin son en orm, när han ber om en fisk, eller ger honom en skorpion, när han ber om ett ägg? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte fadern i himlen ge Helig Ande åt dem som ber honom?” Luk 11:11-13.

Paulus säger att hedningarna kan lära känna Gud genom skapelsen, “Det man kan veta om Gud kan de ju själva se; Gud har gjort det uppenbart för dem. Ty alltsedan världens skapelse har hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomlighet kunnat uppfattas i hans verk och varit synliga. Därför finns det inget försvar för dem.” Rom 1:19-20 Hur mycket mer borde då inte det gälla oss som även har Guds ord om denna skapelse! Bibelns berättelse om skapelsen ger mycket mer ljus och tröst än bara ett rent betraktande av den och vi ska nu uppehålla oss en stund i paradiset och skåda vår Faders kärlek, vishet och makt.

Vad är meningen med oss? Denna fråga ska vi söka ett svar på. Det första vi kan se är att hela skapelsen med all sin skönhet är ämnad för människan. Först berättas det om hur Gud skapar himlakropparna, sedan spirar livet fram på jorden. Djur och växter skapas och Gud säger att allt är gott. När så allt är klart vänder han sig till sina två barn och säger: - Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll jorden och lägg den under er. Och råd över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som rör sig på jorden.“ Om vi ser skapelsen som ett hus kan det säga oss något om vilken höghet och rang de personer bör ha som bor i det. Det säger oss också något om vem den kan vara som byggt ett sådant hus.

Skapelseberättelsen börjar med att berätta om hur jorden var öde och tom, mörker råder över djupet och Guds Ande svävar över vattnet. Så kommer berättelsen om hur Gud skapar himlafästet, ljuset kommer och bestämda tider för dag och natt ordnas. Jord formas och ur jorden spirar växter, gräs, träd och blommor fram. Måne och sol skapas så vi vet när det ska vara dag och när det ska vara natt. Nu står allt färdigt, solen värmer och lyser, gräset spirar, blommorna doftar. Men detta är inte nog, det är något som saknas. Här är ännu bara ett växtrike, det finns inga åskådare som kan fylla arenan med liv och rörelse.

Ett sånt här tomrum vill inte Gud lämna. Eftersom huset var ämnat åt människan måste det även finnas levande varelser. Människan skulle såsom Guds avbild ha ett rike av levande varelser att råda över liksom Gud själv var Herre över otaliga världar och himlakroppar. Nu tänker Gud återigen en skapande tanke, en tanke på liv, på en hel värld av liv och rörelse. Och nu väller liv fram i form av djur i oändligt skiftande former.

Tänk på att vi ännu i denna dag upptäcker nya djurarter, växter och insekter som vi inte känt till förut. Och hur många arter har inte trampat jordens yta som vi i dag bara kan skönja spåren av? Allt detta bara för att Gud talar ett ord! “Och Gud sade: ”Må vattnet frambringa ett vimmel av levande varelser. Må också fåglar flyga över jorden under himmelens fäste.“ Och Gud skapade de stora havsdjuren och hela det stim av levande varelser, som vattnet vimlar av, efter deras arter, likaså alla

bevingade fåglar, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott. Och Gud välsignade dem och sade: "Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll vattnet i haven. Må också fåglarna föröka sig på jorden." Och det blev afton, och det blev morgon, den femte dagen. Och Gud sade: "Må jorden frambringa levande varelser, efter deras arter, boskapsdjur och kräldjur och vilda djur, efter deras arter." Och det skedde så. Gud gjorde de vilda djuren, efter deras arter, och boskapsdjuren, efter deras arter, och alla kräldjur på marken, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott."

Solen, månen och stjärnorna lyser mildt över henne. Planeterna har börjat sina regelbundna rörelser. Bergen och dalarna är täckta av gräs, blommor och träd. Djuren och fåglarna leker muntert och fredligt med varandra. Marken grönskar och solen värmer en värld som är underbart vacker och skön. Jorden är nu utrustad för att ta emot sin konung och herre, människan. För hur skön än skapelsen än må vara är det något som ännu saknas.

Det finns ännu ingen varelse med förmågan att känna och älska sin Skapare. Ingen som kunde höja sig över detta underbara skådespel, upp till sin upphovsman, ingen som hade en odödlig själ. En viktig plats saknades, arvingen i huset saknades. Här var berett ett härligt och uppenbart tempel, glänsande av skönhet och prakt. Men ännu saknades den präst som skulle sköta gudstjänsten, frambära lovs offer till Gud och bära det höga kallet att råda över hela jorden.

"Och Gud sade: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika. Och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden." Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. Och Gud välsignade dem. Gud sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll jorden och lägg den under er. Och råd över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som rör sig på jorden." Och Gud sade: "Se, jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med fröbärande trädfukt. Detta skall ni ha till föda." 1 Mos 1.26-29

Det första som står här är märkvärdigt, Låt oss göra människor - *låt oss*. Här antyds ett samråd mellan några personer. Det står inte; - Jag vill göra människor, eller Gud sade som stått innan i berättelsen. Allt som skapats innan har skett på allmaktens bud, men när Gud ville skapa människan då hålls ett rådslag. Men med vem rådslår Herren? Otivelaktigt är alla tre Gudomspersonerna i samspråk. Nu skulle den varelse skapas som inte bara hade en jordisk kropp, utan även en odödlig själ som skulle tas av Guds egen Ande och dansa för ett evigt samliv med Gud. Det står; - Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika.

Herren allseende blick vet vad som skulle hända om människan föll från honom och valde att gå sin egen väg, att lyssna på andra röster än Hans röst. Han ser allt det elände detta skulle ställa till med och vill inte att människan ska utgå från Hans hand förrän Han hållit rådslag och Sonen, det eviga Ordet, tagit på sig människans frälsning.

När Sonen säger: - Jag vill frälsa det mänskliga släktet, kan Fadern säga: - Då vill jag skapa det. Låt oss skapa människor. Detta frälsningsråd fattas redan innan människan skapas. Herren har i valt att dunkelt tala om detta frälsningsråd i skapelseberättelsen och om vi inte hade det förklarat på andra ställen i Skriften skulle nog ingen kunna förstå dessa ord.

Att det är ett rådslag om frälsningen kan vi se av bl a följande ställen:

Ef 1:3-4. "Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och Fader. Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen, liksom han före världens skapelse har utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek. "

1 Pet. 1:20. "Han var utsedd redan före världens skapelse men trädde fram först nu vid tidens slut, för er skull som tror."

Om någon frågar vad som avhandlades i Guds eviga råd kan du svara att det är uppenbart av dem som var med. Alla tre Gudomspersoner har uppenbart det. Fadern sökte genast upp våra föräldrar på fallets dag med löfte om en som en dag skulle krossa omens huvud. Han uppenbarade sig för patriarkerna och förnyade löftet. Den Helige Ande talar genom profeterna om förlossaren, Herrens Smorde, den som skulle vara sargad för våra överträdelser så att en apostel i nya testamentet inte kunde ha talat tydligare om det. Men i synnerhet har Sonen uppenbart det. Han kallas därför det

sanna vittnet: "Och skriv till ängeln för församlingen i Laodikeia: Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sanna vittnet, början till Guds skapelse." Upp 3:14

Buchner förklarar dessa ord så: "Han är vittnet till Guds förbund med oss, för honom var saken väl bekant eftersom han hade varit på rådslaget där det blev beslutat om att Sonen skulle återlösa världen." Paulus säger: "Och han har yppat sin viljas hemlighet för oss, det beslut om Kristus som han hade fattat från början." Ef 1:9.

Visst ligger vår utkorelse och salighet i Kristus nog djupt grundad? Visst borde vi väl vara vissa i tron på Honom så att vi borde sjunga av glädje och fröjd över en sådan Gud? Å andra sidan, inte borde väl någon försöka hitta egna frälsningsvägar än genom Sonen? Nej, försök inte komma till Fadern på andra vägar än den han lagt fast! Försök inte komma inför Honom utan Kristus! Försök inte vinna Hans nåd i ditt eget namn! Det är endast i Kristus vi är utvalda, förrän världens grund var lagd, endast i Kristus! Och grunden är lagd alltför djup för att någon ska kunna rubba den. Lovat vare Guds frälsningsråd!

Den andra saken vi ska se på vid människans skapelse är det att hon skapas på ett annat sätt än den övriga skapelsen. Allt innan människan skapas genom Guds skaparord - Varde ljus, varde mitt i vattnet, må vattnet frambringa o s v. Det är som om Gud i naturen lagt ned krafter som får livet att spira fram och utvecklas på Hans befallning. Men när människan skapas får inga sådana naturkrafter vara med. Det är ett verk där alla tre Gudomspersonerna är med, här verkar Gud ensamt och omedelbart. När människan skapas heter det: - Låt oss göra människor!

Människan är alltså inte född av vatten eller jord som en del religioner påstår. Människan är kommen direkt ur Guds hand. Ännu märkligare blir det när vi tittar på varifrån människans beståndsdelar kommer. "Och Herren Gud danade människan av stoft från jorden och inbläste livsande i hennes näsa, och så blev människan en levande varelse." 1 Mos 2:7

Det första är att Gud danar, ett ord som på hebreiska betyder skapande, likt när man knådar en deg eller ett stycke lera. Gud gjorde människans kropp av jord till en evig påminnelse att vi är stoft. Därför fick också den första människan namnet Adam som betyder jord, jordisk, jordbarnet. Detta för att vi inte ska glömma hur förgänglig kroppen och tiden är. För att vi ska söka det som hör det eviga till, Gud vår Far. Gud inbläste livsande i människan. Evighetsbarnet som är ämnat att leva med Gud i evighet, här ser du ditt ädla och höga ursprung!

Det tredje som sägs är att människan skapas till Guds avbild. Att Guds Ande vill göra oss uppmärksamma på detta ser vi av att detta påstående upprepas, betonas "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika". Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem" 1 Mos 1:26.

Gud ville göra en bild av sig själv genom att skapa oss, hur ska vi någonsin förstå vad detta innebär. Det är alltför obegripligt och stort. Därför kunde också Kristus bli vår broder och like. Jesus skäms inte för att kalla oss bröder och systrar. Han har kommit för att återställa vad som förstörts genom syndafallet och en dag ska vi bli Honom helt lika när vi får nya och odödliga kroppar vid uppståndelsen.

Om Guds avbild och hur de första människorna liknade Gud vet vi inget. Detta eftersom vi förlorat avbilden så pass att vi inte har någon erfarenhet av det och skriften säger inget om den saken. Men några ledtråder finns om vad Guds avbild kan vara. "Ljug inte för varandra, ni har ju klätt av er den gamla människan och hennes vanor och klätt er i den nya, som förnyas till verklig kunskap och blir en bild av sin skapare" Kol 3:10. "och att ni klär er i den nya människan, som har skapats efter Guds bild, med den rättfärdighet och den helighet som hör sanningen till" Ef 4:24.

Av dessa, och andra bibelställen kan vi se att Guds avbild främst var intryckt i hennes ande och består av verklig kunskap, helighet och frihet i viljan att göra det goda. När vi ska se på syndafallets fröjder kan vi se att det är just i dessa avseenden som en förändring i människan äger rum. Människan förlorar den sanna kunskapen om Gud och vi börjar tänka onda tankar och göra onda gärningar. De hade allt vad vi sucka och längta efter.

Innan syndafallet behövde aldrig Adam och Eva sucka om att det goda jag vill gör jag inte och det onda som jag inte vill, det gör jag. Nej, de hade verkligen en fri vilja, av vilken vi nu endast har en drömbild. Jesus säger i Jesus svarade: "Sannerligen, jag säger er: var och en som syndar är slav under synden" Joh 8:3.

Och aposteln Paulus berättar också om denna verklighet "Vi vet att lagen hör till det andliga. Men själv är jag av köttlig natur, såld till slav under synden" Rom 7:14. Förutom en fri vilja hade de sanna och riktiga tankar om Gud, de såg klart Hans hjärta och sinne mot dem och de hade ett innerligt förtroende till Honom.

Några lärdomar

Gud är en mästare

Se på skapelsen, på alla dess mysterier, dess storslagna skönhet, på de invecklade sammanhangen, världsrymdens storhet och du ser ett verk av en mästare. Om skapelsen kan vara så här stor, hur stor bör då icke personen bakom vara?

Gud bryr sig om oss

Skulle något kunna vara för svårt för Honom? Skulle icke Hans barns väl och ve angå Honom? För oerfarna goddagsmänniskor som inte känner någon som helst nöd och för livligt troende kristna behövs inte denna betraktelse. Men när en kristen kommer i anfäktelse, i tvivel på Gud och Hans Ord, då visar Herren denne till sitt verk. Här behövs då inga trons ögon att se med eller större inre känsloupplevelser. Skapelsen ligger ju framför oss. Den kan vi se, ta på och erfara med våra sinnen. Se på fåglarna under himlen, säger Jesus. Hur skulle Gud kunna bry sig om dessa små varelser och glömma en människa? Se på liljorna på marken som Gud klädde, dessa var mer praktfulla än kung Salomo i all sin härlighet. Ändå kunde dessa ryckas upp och kastas i en eld utan att någon brydde sig. Varför skulle Gud bry sig så mycket om dem och inte bry sig om människan? Jesus säger att till och med våra huvudhår är räknade av vår Fader. Vi kan vara säkra på att Gud bryr sig om oss mer än något annat skapat!

Skapelsebetraktelsen stävjar vårt förnuft

Se på Job som förlorade allt och fick sitta på sophögen. Han förbannar sin födelsedag, han ropar till Gud och vill träta med Honom. Vad svarar Gud med? Jo, Gud ger Job en lektion i geografi och biologi.

"Och Herren svarade Job ur stormvinden och sade: Vem är du som stämplar vishet som mörker, i det du talar så utan insikt? Omgjorda nu som en man dina höfter. Jag vill fråga dig, och du må ge mig besked. Var var du, när jag lade jordens grund? Säg det, om du har ett så stort förstånd. Vem har fastställt hennes mått - du vet ju det? Och vem spände sitt mätsnöre ut över henne?

Var fick hennes pelare sina fästen, och vem var det som lade hennes hörnsten, medan morgonstjärnorna tillsammans jublade och alla Guds söner höjde glädjerop? Och vem satte dörrar för havet, när det föddes och kom ut ur moderlivet, när jag gav det moln till beklädnad och lät töcken bli dess linda, när jag åt det utstakade min gräns och satte bom och dörrar för det, och sade: "Härintill skall du komma, men ej vidare, här skall dina stolta böljor lägga sig"

Har du i din tid befallt dagen att gry eller anvisat åt morgonrodnaden dess plats, där den skulle fatta jorden i dess flikar, så att de ogudaktiga skakades bort därifrån? Då ändrar den form som leran under sigillet och tingen framstår som klädda i skrud. Då berövas de ogudaktiga sitt ljus, och den arm som lyfts för högt bryts sönder. Har du stigit ned till havets källor och vandrat omkring på djupets botten? Har dödens portar avslöjat sig för dig, ja, såg du dödsskuggans portar? Har du överblickat jordens vidder? Om du känner allt detta, så låt höra." Job 38:1 - 18

På sådana frågor ska man försöka svara när man vill döma över Guds Ord. Det är ett arbete man snart och gärna lämnar för att säga: - Tala Herre, din tjänare hör. Då har man haft nytta av att betrakta skapelsen. "Job svarade Herren och sade: Ja, jag vet att du förmår allt, och att ingenting som du beslutar är dig för svårt. Vem var då jag som i oförstånd gav vishet namn av mörker?

Jag talade ju om vad jag inte begrep, om det som var mig för underbart och det jag inte kunde förstå. Men hör nu, så vill jag tala. Jag vill fråga dig, och du må ge mig besked. Endast hörsägner hade jag

uppfattat om dig, men nu har jag fått se dig med egna ögon. Därför tar jag det tillbaka och ångrar mig, i stoft och aska.“ Job 42:1 - 6

Vi ser Guds kärlek

Detta är vad vi främst bör lära oss av att betrakta skapelsen, Guds kärlek mot oss människor. Människan var ju i sanning Guds “livs son“. Därför, ännu en gång: tänk inte att Gud inte skulle bekymra sig om dig. Varifrån kommer du? Vem har skapat och hittills uppehållit dig? Varför har Gud skapat allt på jorden om det inte var för oss människor?

Hör vad Fadershjärtat säger:

“Kan då en moder glömma sitt barn, så att hon inte har förbarmade med sin livsfrukt? Och om hon än kunde glömma sitt barn, så skulle dock jag inte glömma dig. Se, på mina händer har jag upptecknat dig.“ Jes 49:15 - 16

“Finns det någon far ibland er som ger sin son en orm, när han ber om en fisk, eller ger honom en skorpion, när han ber om ett ägg? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte fadern i himlen ge helig ande åt dem som ber honom?“ Luk 11:11-13

Vilket djur, vilken björn, lejon eller tiger är så grym att han inte bryr sig om sin avkomma, sina barn? Hur kan du då tro att du inte skulle ligga Gud varmt om hjärtat? Han som skapat dig och dött för dig, hur skulle Han kunna annat än att bry sig om din eviga välfärd? Lika viss som du kan vara om att Gud skapat människan - och du är en människa - lika viss kan du vara om Hans eviga och obegripliga kärlek. Gud må öppna våra ögon och föröka vår tro!

- C-O Rosenius

© [www.pietisten](http://www.pietisten.com)

Texterna får användas fritt, helt eller delvis, digitalt eller analogt, kopierat eller tryckt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

Texterna får dock inte användas i någon form av försäljning utan tillstånd från pietisten.com.